

ВИЛЕНСКИЙ ВѢСТНИКЪ KURYER WILEŃSKI

ВЫХОДИТЬ

по Вторникамъ, Четвергамъ и Субботамъ.

WYCHODZI

we Wtorki, Czwartki i Soboty.

Рок 1863.

СОДЕРЖАНІЕ.

Часть официальная. Вильно.—Всподданнѣйшее письмо.—Указъ правительствующему сенату.—Высоч. указы.—Телеграммы и подробныя известія о военныхъ дѣйствіяхъ.—Франція.—Пруссія.—Германскій союзъ.—Телеграф. депеши.—Дѣла, отъдѣлы: Вѣна на Шекснѣ. Текущія дѣла.—Смѣсь. Письмо изъ Кенигсберга.—Вилеискій дневникъ.—Объявленія.

Часть Официальная

ВИЛНО.

25 августа, дворянство Ковенской губернии, чрезъ депутацию изъ исправляющаго должность губернскаго предводителя, гвардіи ротмистра Карпя и одиннадцати дворянъ, представило г. главному начальнику края всеподданнѣйшее на Имя ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА письмо, въ коемъ выражено, что отвергая всякое участіе въ революціонной партіи, оно дерзаетъ молить о милосердіи ГОСУДАРЯ и, составляя одно цѣлое и неразрывное съ Россією, подѣ державнымъ скипетромъ ЕГО, заявляетъ чистосердечныя чувства неизмѣнной и навсегда вѣрно-подданнической преданности.

Письмо это, по уполномочію дворянъ и помѣщиковъ, числомъ 671, подписано исправляющимъ должность губернскаго предводителя, по засвидѣтельствуванію коего подписи уполномочія продолжаются по уѣздамъ.

Всподданнѣйшее письмо Ковенскаго дворянства отправлено г. главнымъ начальникомъ края, въ тотъ же день, для представленія на Высочайшее ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА благовозрѣніе.

Вчера, 26 августа, въ высокочестивый день Священнаго Коронованія ИХЪ ИМПЕРАТОРСКИХЪ ВЕЛИЧЕСТВЪ, въ 10 часовъ утра, г. главный начальникъ края, генералъ отъ инфантеріи М. Н. Муравьевъ 2-й изволилъ пригласить поздравленія отъ духовенства всѣхъ исповѣданій, военныхъ и гражданскихъ чиновъ, дворянства, депутатовъ отъ дворянства Ковенской губ., представителей городскихъ сословій, старшинъ и выборныхъ разныхъ сельскихъ обществъ. Собраніе было многочисленное. Его Высочайшее превосходительство удостоило каждую изъ корпорацій нѣсколькихъ пріятельскихъ словъ. Причемъ Гродненскія городскія общества, христіанское и еврейское, всѣ 25 волостей временно-обязанныхъ крестьянъ Ошмянскаго уѣзда, 29 волостей казенныхъ крестьянъ Вилеискій губерніи и Ошмянское еврейское общество — имѣли счастье представить главному начальнику края, чрезъ присланныя отъ себя депутации, всеподданнѣйшія письма на Имя ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА, съ изъявленіемъ ихъ вѣрноподданническихъ чувствъ. Въмѣстѣ съ симъ Гродненскія христіанское и еврейское общества испрашивали разрѣшенія г. генералъ-губернатора открыть подписку на собраніе денегъ, для употребленія ихъ по благоусмотрѣнію Его Высочайшего превосходительства. Ошмянское же еврейское общество представило пожертвованныя онымъ для той же цѣли деньги.

ВѢСНА НА ШЕКСНѢ

въ 1857 году.

(Продолженіе. См. Н. 95)

Преграждая свободу теченію, сторы чрезвычайно возвышаютъ прибывъ воды въ Волгѣ, которая въ свою очередь, поднимая воды выпадающія въ нее рѣчки, производитъ то удивительное явленіе въ природѣ, гдѣ побочныя рѣчки принимаютъ вдругъ обратное направленіе и быстро начинаютъ течь вверхъ. Самая большая прибывъ воды въ Шекснѣ бываетъ именно тогда, когда происходитъ это явленіе, поднимающее воду въ иные годы аршина на два и болѣе въ сутки. Если сторы на Волгѣ велики и продолжительны, разливы Шексны бываютъ чрезвычайно широки и бѣдственны для крестьянъ, потому что топять ихъ села и деревни, уносить огороды и холостыя адыны, разбиваютъ дрова, жерди, слянь и прерацаютъ на цѣлый мѣсяцъ всякую возможность къ сухопутнымъ сообщеніямъ. Въ такомъ разѣ много бываетъ хлопотъ съ скотомъ, который поднимается на повети, и немало возни съ хлѣбомъ, перемѣщаемымъ изъ амбаровъ засквозъ на подволоки. Тѣже сторы льда и обратное теченіе воды удерживаютъ на долго шекснинскій ледъ. Ужь вода выйдетъ изъ береговъ, всѣ окрестности займутся разливомъ: а ледъ стоитъ себѣ черною лентою на мѣстѣ рѣки, тропить и испаряется, пока теченіе не пойдетъ своимъ нормальнымъ путемъ, т. е. къ низу. Ярославцы, видя мимо ихъ города плывущія запоздавшія и потемнѣвшія отъ долгаго застоя ширь шекснинскаго льда, дѣлаютъ очень наивное предположеніе, что на Шекснѣ должно быть живуть угольники, окрасившіе своимъ ремесломъ весь ледъ въ черній цвѣтъ. Долгіе застой шекснинскаго льда нѣсколько и е

Въ 10½ ч., въ кафедральномъ соборѣ св. Николая, преосвященнымъ Александромъ, епископомъ Ковенскимъ, викаріемъ Литовской епархіи, отслужена, соборно, божественная литургія, а по окончаніи ея, высокопреосвященнымъ Г о с и ф о м ѣ т ѣ, членомъ Святейшаго Правительствующаго Синода, митрополитомъ Литовскимъ и Вилеискимъ, совершено, съ колѣнопреклоненіемъ, молебствіе и при превозглашеніи многолѣтня ИХЪ ИМПЕРАТОРСКИХЪ ВЕЛИЧЕСТВАМЪ и всей Августѣйшей фамиліи, изъ Вилеискіхъ укрѣпленій сдѣланъ былъ сто одинъ пушечный выстрѣлъ. Божественная литургія и молебствіе совершены въ присутствіи г. главнаго начальника края, а также члена госуд. совѣта, генералъ-адъютанта, графа Н. Н. Муравьева-Амурскаго, всѣхъ генераловъ, военныхъ и гражданскихъ чиновъ и при большомъ собраніи дворянства, купечества и народа.

Въ то же время въ римско-католическомъ кафедральномъ соборѣ св. Станислава и въ храмахъ всѣхъ другихъ исповѣданій совершены молебствія о здравіи и благоденствіи ИХЪ ВЕЛИЧЕСТВЪ и всей Августѣйшей фамиліи.

Въ главной еврейской синагогѣ происходило въ 2 часа по полудни молебствіе, въ присутствіи г. начальника Вилеискій губерніи, дѣйс. ст. сов. П а н ю т и н а, камергера, дѣйс. ст. сов. Булычева и другихъ военныхъ и гражданскихъ чиновъ, при многочисленномъ собраніи евреевъ. Послѣ молебствія Вилеискій проповѣдникъ Вольфъ Магидъ сказалъ на еврейскомъ языкѣ проповѣдь, въ заключеніе которой произнесъ составленную имъ по случаю настоящаго торжественнаго праздника молитву; послѣ чего Вилеискій общественный раввинъ Освей Штейнбергъ произнесъ на русскомъ языкѣ весьма краснорѣчиво и прекрасно написанную рѣчь. Въ заключеніе пропѣта была молитва: „Дарующій побѣду Царямъ!“ и народный гимнъ „Боже, Царя храни!“

Въ церковномъ парадѣ, произведенномъ около Православнаго собора, участвовали команды отъ всѣхъ войскъ, въ Вильнѣ расположенныхъ. Народъ наполнялъ площади и улицы. При возвращеніи главнаго начальника края изъ собора, войска и народъ сопровождали Его Высочайшее превосходительство кликомъ „ура!“

Въ вечеру, передъ началомъ представленія въ городскомъ театрѣ исполненъ былъ гимнъ: „Боже, Царя храни!“ неоднократно повторенный по единодушному требованію публики.

Городъ былъ великолѣпно иллюминированъ. Множество цитовъ и вензеловыхъ изображеній Имени ИХЪ ВЕЛИЧЕСТВЪ, вензеля изъ гипса и цвѣтотъ, флаги и ковры, живописное освѣщеніе башенъ, церквей и костеловъ, триумфальныя арки въ разныхъ мѣстахъ, всѣ окна домовъ, залитыя огнями — представляли очаровательную картину.

Въ праздникъ принимало участіе все населеніе города. Гулянья толпы народа покрывали всѣ площади и улицы. Гулянья продолжались далеко за полночь.

препятствуютъ вскрытію побочныхъ рѣкъ Шексны. Согожа, выпадающая въ Шекснѣ противъ села Всевыяскаго, обрываетъ ледъ за долго прежде: уже по ней успѣетъ мѣстная промышленность развернуть всю свою дѣятельность, какъ сломается и протачится ледъ на Шекснѣ.

Прелестныя верховья рѣки Согожи. Вытекая изъ дремучаго сохотскаго лѣса, силоюю грядою соединяющаго съ сохотскими и вологодскими лѣсами, она разбѣгается по широкому луговому пространству, окаймленнымъ чудными сосновыми борами. Это Севастьяновская долина, гдѣ покоятся мощи Севастьяна, чрезвычайно уважаемаго Пошехонцами. Надъ его могилою, неподалеку отъ рѣки Согожи, возвышался въ старія времена монастырь, слышныи подъ именемъ Севастьяновской пустыни. Неизвѣстно сколько лѣтъ кануло въ вѣчность, со времени его разрушенія, но слѣды существованія монастыря и живое преданіе о немъ еще не изгладились. Недавно, лѣтъ 15 тому, на мѣстѣ пустыни стояла бѣдная часовня, съ старинными образами греческой иконописи и скромною ракою почивающаго подѣ спудомъ мощей угодника. При входѣ въ часовню, не трудно было замѣтить складенныя въ кучки въ углахъ наручники, вещи употребляемыя на молитвѣ расколниками, въ большомъ количествѣ обитавшими въ скитахъ въ густотѣ сохотскихъ лѣсовъ и благоговѣно чтимыми угодника Севастьяна. Незнаю секты, къ которой принадлежали сохотскіе расколники, но замѣчательно то, что они были самыя ревностныи пристанодержатели. Бывлые солдаты, преступники съ рудниковъ Сибири, изъ острововъ, немонащія родства и дворовые люди находили здѣсь себѣ радужный пріемъ, кровъ и защиту. Г. Потѣхинъ, описывая Скитъ на рѣчкѣ Корженцѣ, Нижегородской губерніи, Семеновскаго

ТРЕСЪ
Часть урѣдова: Вильно.—Наподданнѣйшій лист.—Указъ правительствующему сенату.—Навысше указы.—Указъ о телеграфическихъ и шекснинскихъ дѣланныхъ военныхъ.
Часть неурѣдова: Поглядъ ообщій.—Влочы.—Франція.—Пруссія.—Звѣздекъ немецкій.—Депеши телеграфическія.
Дѣла, литерачки: Вильно на Шекснѣ. Вѣд. блізоце.—Розмаитости.—Листы къ Крѣвца.—Дневникъ Вилеискій.—Огласненія.

Часть Урѣдова.

ВИЛНО.

Дня 25 сирпня шляхта губерніи Ковиенскій, чрезъ депутацию зложену на справляющаго обовязекъ губернальнаго маршалка, ротмистра гвардіи Карпя и једнасту шляхты, представила п. главному начелнику крају, најподданнѣйше на Имя СЕСАРЗА ЈЕГО МОЩИ писмо, въ которомъ выражено, же отдрѣгуюе вселкие учестничество въ партіи револуціоннѣ, она осмѣла сея блага СЕСАРЗА о милосердіи и становяе једну и нероздѣльную цаосѣ з Россіа, подъ всzechwladnemъ ЈЕГО беріемъ, вынурза сердечне учуца неизмѣннѣ и назавсзе вѣрно-подданнѣеј причыносі.

Писмо то з полномочнства шляхты и обывателі, въ лѣзбѣ 671, подпнсана прсз справляющаго обовязекъ губернальнаго маршалка, по заswадченію котрото, подпсы полномочнства трвajú въ повятахъ.

Најподданнѣеј писмо Ковиенскій шляхты wyslane tegež dnja прсз п. главногo начелника крају для прсдставленія до Највысшеј СЕСАРЗА ЈЕГО МОЩИ увагі.

— Вечорай, 26 сирпня, въ wyсоce урочыста рочннѣеј свѣтлѣј коронаціи ИСЕСАРСКИС МОЩИ о годннѣ 10-ѣј з рана п. главногo начелник крају, јенералъ псчоты М. Н. Муравјевъ 2-гі рсчыл прымчовае повнншования од духовннствъ всышткнхъ wyзнанъ, wojннхъ и cyвнлнхъ урѣднкнвъ, шляхты, депутатѠвъ од шляхты губерніи Ковиенскій, репрезентантѠвъ станѠвъ мѣснскнхъ, старшнхъ и wyбраннхъ рѠзныхъ гмнн вѣнснскнхъ. Згромадженіе было лнчне. Јево Excellence заswечелі кажда корпорачеј кнлку ласкавемою словы. Прытемъ гродзенскіе гмннн мѣснскіе, хрсчсїајнска и јыдовска, всышткне 25 гмнн часово обовязковъхъ влоаснн повнату ошманскіого, 29 гмнн скарбовыхъ влоаснн губерніи вилеискій, јосшманска јыдовска гмннн мнлы прсдставіе главному начелнкнву крају прсз wyslane од себѣ депутачеј, најподданнѣеј писма на Имя СЕСАРЗА ЈЕГО МОЩИ з wynурженіемъ учуе вѣрноподданнѣеј. Једночснне з тѣмъ гродзенскіе хрсчсїајнска и јыдовска гмннн проснлы п. јенералъ-губернатора о розвнчаніе до отворенія субскрыпеј на зебраніе пеннѣдзы для узчяа ісхъ, wedle увагі Јево Excellence. Ошманска заš јыдовска гмннн прсдставла офлароване од себѣ на ten cel, пеннѣдзе.

узда (*) приложилъ чертежъ его внутренняго расположенія. Почти также расположены святи и Сохотскихъ скитовъ. Одинаковыя причины и одинаковая опасность породила тѣже средства и условия для охраненія своей отшельнической, но запрещенной закономъ жизни. Впрочемъ тамошніе блюстители законовъ какъ-то милостиво обходились прежде съ расколниками и дѣлали наизядъ къ нимъ только изъ единственнаго желанія порваться въ богатыхъ ихъ карманахъ, всегда отвергнутыхъ для влнтельныхъ и начальничьихъ людей. Нынѣ въ Севастьяновской долинѣ, вмѣсто бѣдной, убогой часовни, краеуется довольно роскошная церковь, при которой находится прнчтъ, совершавшій постоянно богослуженіе. По берегамъ рѣки Согожи, по протяженію долины, основаны военныя поселенія, развившія въ настоящее время въ большія деревни. Край сдѣлалъ населеннымъ: пустырь, по которому шлалась медвѣди, да бѣглые расколники, оживляющіе правнльною общественною жизнью человека. Потерпѣли одни только лѣса, замѣчательно раздрѣднвшисъ и раздальшисъ по сторонамъ.

Заговорисъ о постороннемъ, и отдалисъ отъ опаснаго мною весны. Возвратисъ. Все теплѣе и теплѣе грѣло солнце, все живительнѣе и отраднѣе разливалось весенняя благодать въ воздухъ, все шире и шире расходилась вода и наконецъ захлебнулсся ею всѣ окрестности съ дугами, ярвыми полями и лѣсами, растущими по глубокой впадинѣ шекснинскаго бассейна. Заннѣ, выжтыте разливомъ изъ лѣсовъ, сперва тѣснлсисъ по узенькой полоскѣ берега, потомъ перебралисъ кое-какъ на шекснинскій ледъ и раскалалисъ въ оба конца его на страду свою и голодь. Послѣ основной коры и молодыхъ побѣговъ пивнато, котормы они лакомылисъ въ ли-

О годн. 10½, въ кафедральномъ соборѣ с. Миколая, прсвнелбны Александр, бискуп ковнѣнскн, wкыры дсеечнн Лнтевскій, одпрвалн въ ассустеннѣн лнтургеј свѣтлѣ, а по сконченнн јѣј, јего емінсннја ЈѠ е f члoneк најсвѣтлѠблнвшего рзгдзачего synѠду, metropolita Лнтевскн и Вилеискн одпрвалн з прыклѣкннемъ набожејство, а пры одспнванн долгнхъ лат для ИСЕСАРСКИС МОЩИ и цалѣј Најнајсннѣеј РѠдзнн з вилеискій cyтаделлн дано было з дѣл 101 wystrzѠwвъ. Swѣтлѣ лнтургеј и набожејство одбылы сея въ obecнѠсн пана главногo начелника крају, oraz czlonka rady paјstwa, јенералъ-адјутанта N. N. Murawјeva-Amurskogo, всышткнхъ јенералѠвъ, wojннхъ и cyвнлнхъ урѣднкнвъ пры wнелкнмъ зебраннн шляхты, купсѠвъ и луду.

В тымѣ samымъ часнѣ в Рзымско-Католическнмъ кафедральномъ кощеле св. Станислава и в swѣатнннхъ всышткнхъ ннннхъ wyзнанъ, одпрвало снѣ набожејство за здровіе и помыслнѠсн НАЈНАЈСННѢЙСЫХЪ ПАЃСТВА и цалѣј Најнајсннѣеј famнлнн.

В главној Ізраелскій synagogдѣ одпрванѠе zostalo о 2-ѣј годннѣ по полудннн набожејство въ obecнѠсн п. начелника Вилеискій губ. рсчсчывстего рады стану Паннутнн, szambelana, рсчсчывстего рады стану Булычсва, и ннннхъ wojннхъ и cyвнлнхъ урѣднкнвъ, пры wнелкнмъ зебраннн јыдовъ. По ukѠченемъ набожејствнѣ Вилеискн казнѠдзѣя Wolf Magid powнedzѠl въ јызуку hebraјskнмъ казаннѣ, котрѠе zakonчыл stosownѠ до днсснѣеј урочыстѠсн modlнtwѠ прсз ннего ulozѠnѠ. Potѣмъ Вилеискій гмннн Rabin Owseј Szejnberg powнedzѠl въ јызуку rossыјskнмъ bardzo wymownѠ и пѣкннѣ napнсанѠ мѠwѠ. На zakonчсннѣ одспнванѠе были, modlнtwѠ: „Ty еdдajes zwycнѣzwѠ KrѠlѠm!“ и narodowy hymnъ „Bože, zachowaj Сесарз!“

На парадѣ церкнвнѣн одбытѠе околу Православного собору учсчннчылсѠ комснды всышткнхъ войскъ знајдущнхъ сея въ Внлнѣ. Lud napѣlnѠl place и улнцѠ. PѠdezas powрѠту главногo начелника крају з собору towarzыszылы Јево Excellence окрыкы ура! woјsка и луду.

Wнечоремъ прсд розпсчѣемъ swпктаклу въ Вилеискнмъ мѣснскнмъ театрѣ wykonany zostal hymnъ: „Bože! zachowaj Сесарз!“ кнлка razy powтѠрзѠny на једноглѠснѣ жданіе publicznѠсн.

Мнсто было wspanнлѠе illuminowane. MnѠstwo tarcz и трансперантѠвъ з cyфрамн Imion ИСЕСАРСКИС МОЩИ, wнѣнцѠ з лнсн и kwнатовъ, флаги и дыwany, malѠwnнцѠ осwѣченнѠе wнѣз кощолѠвъ и цerkwн, tryumfalne bramy в рѠзныхъ мѣснсчѠхъ, цалѠ окна домѠвъ заланѠ swнатлѠмъ, всышткѠ то прсдставлѠло образъ czarujacy.

В урочыстѠсн прыјѣла цала луднѠсѠ мнста. Лнчне тлмы луду napѣlnѠлы всышткнѠе place и улнцѠ. Zabawa trwала dlugo јесчсзѠ по pѠlnocy.

ственныхъ пришекснинскихъ лѣсахъ, только и осталось теперь имъ въ виду, что переживавшія слова въхн, нѣкогда обозначавшія по рѣкѣ дорогу. Мужички села Краснаго, растлнвшагося на цѣлую верету по берегу Шексны, радовались дружной веснѣ, предполагая успѣшно кончить по полноводью свои работы. А работъ въ этотъ годъ было не мало: всю зиму рублены были дрова и метаны въ огороды, которые нужно по водоплицѣ выводить на текучую воду, чтобы плавить въ Выбинскѣ и Ярославлѣ, какъ только уберется задвнвая ода и обрѣжутся берега у Шексны. Въ пришекснинскихъ мѣстахъ дрова составляютъ для крестьянъ и помѣщиковъ одну изъ важнѣйшихъ доходныхъ статей. Спокойства топоръ выручалъ здѣсь порядочно деньги, истребля лѣса безпорядочно и безощадно. Въ настоящее время лѣса по обнвмъ берегамъ Шексны доведены до того плачевнаго состоянія, въ котормъ они близки къ названію кустарника. А не Богъ-знаетъ сколько лѣтъ тому назадъ еще шумѣли здѣсь густые осинники, помахивали верхннами толстостольными березы и росъ дубъ великанъ, возносн подѣ небеса свои раскнслтые сучья. Самое бѣдовое для лѣсовъ время было въ года череполосныхъ владѣній и обнчнхъ, не размежеванныхъ дачь. Тогда, нн прѣдъявляя, нн спрашнвая позволенн, рубнлн крестьяне изъ лѣсныхъ угоды дрова и кошсвннкн, жердн и слянь, гдѣ кому вздумается, сколько кому хочсѣся, или кому какъ подѣ силу. Лншнвыи да лебебокъ не тащнл даровое и не запрещенное, а то всѣ отъ мала до велика добывали изъ лѣса конейку и испрнво прѠпншвалн ее подѣ гостепрнмнѠю слѠко.

(Продолженіе впредь.)

(*) Современн. 1859 года, февраль.

ЦИРКУЛЯРНОЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕ

ГЛАВНОГО НАЧАЛЬНИКА КРАЯ И КОМАНДУЮЩАГО ВОЙСКАМИ ВИЛЕНСКОГО ВОЕННОГО ОКРУГА, НАЧАЛЬНИКАМЪ ВИЛЕНСКОЙ, КОВЕНСКОЙ, ГРОДИНСКОЙ И МИНСКОЙ ГУБЕРНИЙ, отъ 26 августа 1863 г.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, вслѣдствіе донесенія моего о томъ, что многіе изъ увлеченныхъ въ мятежъ, возвращаются въ свои дома и просятъ о пощаде, Всемилостивѣйше соизволилъ предоставить мнѣ право, тамъ и въ тѣхъ случаяхъ, въ коиъ это будетъ признано мною справедливымъ, объявлять помилованіе и прощеніе лицамъ, возвращающимся изъ плена и просящимъ, съ чистосердечнымъ раскаяніемъ, о пощаде.

Сообщая вашему превосходительству о семъ Всемилостивѣйшемъ ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА соизволеніи, прошу васъ сдѣлать оное извѣстнымъ по вѣренной вамъ губерніи и представлять мнѣ, приобщая къ изложеннымъ, въ циркулярѣ моемъ отъ 17 минувшаго іюля, основаніямъ, списки тѣхъ лицъ, которыя, по удостовѣренію мѣстныхъ военно-узданныхъ начальниковъ или начальниковъ военныхъ отрядовъ, дѣйствительно, съ полнымъ раскаяніемъ въ своихъ заблужденіяхъ, просятъ о помилованіи и будутъ, съ разрѣшенія вашего, водворяемы на прежнее мѣсто жительства, съ приведеніемъ къ присягѣ.

Мнѣ особенно пріятно подать руку помощи впадшимъ въ заблужденіе по увлеченію молодости или по мгновному, безосознательному подчиненію себя угрозамъ или безразсуднымъ обещаніямъ и надеждамъ польской революціонной партіи и которые, съ полнымъ, чистосердечнымъ раскаяніемъ, прибѣгаютъ къ неограниченному милосердію Августѣйшаго нашего ГОСУДАРЯ, готоваго всегда миловать всѣхъ кающихся.

Но при этомъ прошу имѣть въ виду, что тѣ, которые учинили какое либо особое преступленіе, не могутъ подлежать прощенію; дѣйствія ихъ должны быть разсмотрѣны порядкомъ въ законѣ указанномъ.

Подписалъ: Генералъ отъ инфантеріи МУРАВЬЕВЪ 2-й.

С. Петербургъ, 23 августа.

Перновскій купецъ, гамбургскій гражданинъ Августъ Ле представлялъ с.-петербургскому военному генералъ-губернатору слѣдующее вѣрно-подданнѣйшее письмо на имя ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА отъ иностранцевъ, проживающихъ въ Перновскомъ уездѣ:

„Ваше ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО!

„Къ Вамъ, Всемилостивѣйшій ГОСУДАРЬ, осмѣливаемъ мы, нижеподписавшіеся иностранцы, живущіе въ Перновѣ и перновскомъ округѣ, обратиться съ тѣмъ, дабы, съ одной стороны выразить чувство глубочайшаго благодаренія къ Особѣ Вашего ВЕЛИЧЕСТВА, а съ другой — высказать наше негодованіе по поводу предвѣннаго и каженія здѣшнихъ обстоятельствъ, которое допускается все болѣе и болѣе недостойнымъ образомъ въ иностранн. журналистикѣ, съ самаго начала возстанія въ польскихъ мѣстностяхъ.

„Видя собственными глазами, какъ подданные Вашего ВЕЛИЧЕСТВА, принадлежачіе ко всѣмъ національностямъ, всѣмъ вѣрно-подданнѣйшимъ, всѣмъ званиямъ, облагодотворяются самыми всеобъемлющими, самыми либеральными реформами, во всѣхъ направленныхъ и въ столь неудержимо быстрой послѣдовательно сти. какой еще нѣтъ примѣра въ исторіи, и замѣчая въ то же время, съ какою упорной настойчивостью разсеваются постоянно подозрѣнія и клеветы противъ русскаго правительства, — мы не можемъ болѣе хранить молчаніе.

„Не имѣя возможности входить во всѣ извилины умышленнаго искривленія событий, мы ограничиваемся противопоставленіемъ нашего рѣшительнаго опроверженія общему и настроенію иностранной журналистики, какъ дѣлать и коварной, а излагаемъ, напротивъ того, вкратцѣ, открыто и свободно, собственный взглядъ:

„Тѣ элементы, которые какъ прежде, такъ и теперь, вызвали польское возстаніе, остаются точно тѣми же, какіе привели націю къ ея государственной гибели: они были въ ея чужды истиннаго патриотизма, и лишь стремилась постоянно, подъ его покровомъ, къ своимъ, цѣлостнымъ цѣлямъ.

„Масса народа, не смотря на старанія такъ называемыхъ національныхъ правительствъ принудить ее къ востанію посредствомъ ужаснѣйшаго терроризма, — не примкнула къ нимъ.

„Цѣль возстанія не въ томъ, чтобы возстановить вѣчно, осажденную свободными учреждениями, а въ томъ лишь, чтобы предоставить польскому дворянству и духовенству прежній буйный разгулъ, который былы бы навія уничтоженъ безоглядательными реформами Вашего ВЕЛИЧЕСТВА, столь спасительными для всего народа и обуславливающими истинную свободу націи.

„Этого фактически существующаго ядра возстанія, происходящаго въ Польшѣ, не можетъ не признать иностранная журналистика.

„Но такъ какъ, не смотря на то, пользуясь новѣйшею приманкою: „принципомъ національности“, журналистика эта обнаруживаетъ постоянно и часто, съ своими безмысленными клеветами противъ здѣшняго правительства, возмутительныя попытки, то явлю, что при этомъ служитъ пружиною не сочувствіе къ истинному благу, къ дѣйствительно-свободному преуспѣванію польскаго народа, — такъ какъ въ этомъ отношеніи ни одинъ народъ не можетъ имѣть гарантій выше тѣхъ, какія представляетъ пребываніе подъ скипетромъ Вашего ВЕЛИЧЕСТВА, — а изыскивается только сподручный способъ задержать великую имперію въ разбитіи благодѣтельныхъ реформъ, которыя иноземныя державы, конечно, оцѣнивають, по которымъ вѣроятно боится въ виду грядущаго могущества Россіи, при чемъ дана Польшѣ, или точнѣе ея революціоннымъ элементомъ, извѣстная, даровая роль въ исторической трагедіи.

„Такимъ нашъ взглядъ. Будучи твердо убѣждены въ миролюбивое Ваше ВЕЛИЧЕСТВА, мы однако, по нашему началу, сомнѣваемся въ сохраненіи мира. „Дай Богъ намъ ошибаться. Но если это желаніе не исполнится, и война, въ высшей степени несправедливая, будетъ вызвана иноземными державами, то мы, нижеподписавшіеся иностранцы, просимъ Ваше ВЕЛИЧЕСТВО, при отраженіи иноземнаго вмешательства въ дѣла Вашего государства, дозволить намъ быть сорев-

нователями Вашихъ подданныхъ въ готовности къ жертвамъ.

„Какъ въ мѣрѣ нашего глубочайшаго благоговѣнія, такъ и въ правдивости нашего свободнаго, искреннѣйшаго убѣжденія, основаннаго на безпристрастномъ взглядѣ, мы не можемъ дать болѣе примаго ружательства.

„Да защититъ Богъ Ваше ВЕЛИЧЕСТВО и все царство.

„Съ глубочайшимъ благоговѣніемъ пребываемъ Вашего ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА вѣрно-подданнѣе.

„Перновъ, 25-го іюля 1863 г.“

(Слѣдуютъ 82 подписи ангалтъ-дессау-к тенскихъ, англійскихъ, бременскихъ, виртембергскихъ, гамбургскихъ, ганноверскихъ, гессенскихъ, датскихъ, любекскихъ, мекленбург-стрелицкихъ, мекленбург-шверинскихъ, прусскихъ, саксен-мейнингенскихъ, королевско-саксонскихъ и шведскихъ подданныхъ). (С. Поч.)

О мѣрахъ къ ускоренію въ губерніяхъ кievской, подольской и волынской прекращенія обязательныхъ отношеній между помѣщиками и поселенными на ихъ земляхъ временно-обязанными крестьянами, посредствомъ выкупа послѣдними земель ихъ надѣла, по распоряженію правительства.

1863 года, августа 2-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

Признавая необходимымъ ускорить въ губерніяхъ кievской, подольской и волынской прекращеніе обязательныхъ отношеній между помѣщиками и поселенными на ихъ земляхъ временно-обязанными крестьянами посредствомъ выкупа ими послѣдними земель ихъ надѣла, повелеваемъ: во всѣхъ тѣхъ сельскихъ общинахъ временно-обязанныхъ крестьянъ означенныхъ трехъ губерній, которыя еще не воспользовались выкупомъ угодій, провѣсти выкупъ сей по распоряженію правительства, примѣняя къ указу Н а ш е м у, данному правительствующему сенату 1 марта 1863 для свѣрочно-западныхъ губерній, на слѣдующіяхъ основаніяхъ:

1) Въ обязательныхъ отношеніяхъ между помѣщиками кievской, подольской и волынской губерній и поселенными на ихъ земляхъ временно-обязанными крестьянами прекращаются съ 1-го сентября сего 1863 года.

2) Съ того-же 1-го сентября 1863 года временно-обязанные крестьяне въ означенныхъ трехъ губерніяхъ причисляются къ разряду крестьянъ-собственниковъ и, съ того же времени, вмѣсто отправленія повинностей издѣльныхъ или денежныхъ въ пользу помѣщика, обязаны вносить въ казну выкупные платежи за приобретаемыя ими въ собственность земли ихъ надѣла.

3) Размѣръ выкупныхъ платежей опредѣляется: а) въ издѣльныхъ имѣніяхъ на 20 к. съ рубля менѣе противъ того оброка, который назначенъ въ уставныхъ грамотахъ на случай перехода крестьянъ съ издѣльной повинности на денежную по добровольному ихъ желанію, и б) въ имѣніяхъ, состоящихъ на оброкѣ, въ такомъ же размѣрѣ, т. е. на 20 коп. съ рубля менѣе противъ платимаго крестьянами по уставной грамотѣ оброка. За исключеніемъ тѣхъ имѣній, въ коиъ по уставной грамотѣ оставленъ прежній лизій противъ мѣстнаго положенія, оброкъ, а также тѣхъ, гдѣ оброкъ пониженъ самими помѣщиками противъ размѣра, слѣдовавшаго по правиламъ мѣстнаго положенія; во всѣхъ сихъ имѣніяхъ выкупные платежи опредѣляются наравнѣ съ платимымъ крестьянами оброкомъ, если сей послѣдній на 20% ниже противъ установленнаго въ мѣстномъ положеніи, а если оброчная плата выше сего размѣра, то дѣлается соответственное оному уменьшеніе.

4) Слѣдующіе съ крестьянъ, на основаніи статьи 3-й сего указа, выкупные платежи вносятся или прямо въ уездныя казначейства на основаніи правилъ, кои должны быть составлены министрами финансовъ и внутреннихъ дѣлъ по взаимному ихъ согласію и представлены на утвержденіе Н а ш е м у въ установленномъ порядкѣ.

5) Вслѣдъ за приведеніемъ въ исполненіе постановленій, изложенныхъ въ статьяхъ 1-й, 2-й и 3-й настоящаго указа, по предварительному удостовѣренію въ правильности уставныхъ грамотъ, сіи послѣднія обращаются въ выкупные акты и опредѣляются окончательный размѣръ выкупныхъ платежей не выше установленнаго въ статьѣ 3-й сего указа, — порядкомъ, который будетъ опредѣленъ въ составленныхъ по согласію министровъ внутреннихъ дѣлъ и финансовъ и Нами утвержденныхъ особымъ для сего правилъ.

6) При обращеніи уставныхъ грамотъ въ выкупные акты, выкупная ссуда опредѣляется посредствомъ капитализаціи, изъ 6-ти процентовъ; назначенныхъ съ крестьянъ по статьямъ 3-й и 5-й сего указа выкупныхъ платежей, безъ вычета.

7) По мѣрѣ обращенія уставныхъ грамотъ въ выкупные акты, помѣщикамъ предоставляется получать платежи по выкупнымъ суммамъ, опредѣленные въ выкупномъ актѣ, на основаніи правилъ, какія вслѣдъ за симъ будутъ изданы.

8) Всѣ сдѣлки между помѣщиками и крестьянами, а также требованія со стороны однихъ помѣщиковъ о выкупѣ крестьянами угодій въ губерніяхъ кievской, подольской и волынской, утвержденныя главнымъ выкупнымъ учрежденіемъ по день изданія настоящаго указа остаются въ своей силѣ со всеми ихъ послѣдствіями; равнымъ образомъ приводятся въ исполненіе и тѣ заключенныя сдѣлки и заявленныя со стороны однихъ помѣщиковъ требованія о выкупѣ угодій, которыя по день изданія сего указа утверждены мѣстными губернскими по крестьянскимъ дѣламъ присутствіями, если сдѣлки сіи и требованія будутъ признаны правильными при окончательномъ утвержденіи оныхъ главнымъ выкупнымъ учрежденіемъ.

Правительствующій сенатъ не оставитъ сдѣлать къ исполненію сего належащаго распоряженія.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано: „АЛЕКСАНДРЪ“.

Царское Село, 30-го іюля 1863 г. (Вир. Вѣд.)

24-го іюля состоялись Высочайшіе указы о передачѣ изъ вѣдомства министерства Императорскаго Двора: Императорской публичной библиотеки — въ вѣдомство министерства народнаго просвѣщенія и Императорскаго ботаническаго сада — въ вѣдомство министерства государственныхъ имуществъ.

(Свѣ. Поч.)

О дозволении офицерамъ, зачисленнымъ по резервному флоту, занимать должности по городскому управленію. ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу управляющаго морскимъ министерствомъ, въ 22-й день іюля Высочайше повелѣть соизволилъ, согласно предложенію адмиралтействъ-совета и мнѣнію министра внутреннихъ дѣлъ, дозволить офицерамъ мор-

OKOLNE ZALECENIE

P. GŁÓWNEGO NACZELNIKA KRAJU I DOWODZĄCEGO WOJSKAMI WILEŃSKIEJ, KOWIŃSKIEJ, GRODZIENSKIEJ I MIŃSKIEJ, z d. 26 sierpnia 1863 r.

CESARZ JEGO MOŚĆ, w skutek doniesienia mojego, że wielu z weigniętych do powstania, wracają do domów swoich i proszą zlitowania, Najmilszej nadać mnie raczył prawo, tam i w tych razach, kiedy to uznam za słuszne, objawiać zmiłowanie i przebaczenie osobom wracającym z band i proszącym z serdeczną skrucą o zlitowanie.

Kommunikując waszej ekscelencji o tém Najmilszemu CESARZA JEGO MOŚCI zezwoleniu, proszę was podać je w powierzonyj wam guberniji do powszechnej wiadomości i przedstawiać mnie, opierając się na zasadach wyłożonych w okólniku moim z d. 17-go uplywnego lipca, spisy tych osób, które, według zaświadczenia miejscowych wojenno-powiatowych naczelników lub naczelników wojennych oddziałów, rzeczywiście z zupełną skrucą za swoje błędy, proszą o zmiłowanie i będą z rozwiązania waszego osiedleni na uprzednim miejscu pobytu, z doprowadzeniem do przysięgi.

Mnie szczególniej przyjemnie jest podać rękę pomocy tym, którzy zbłądzili przez uniesienie młodości lub chwilowe bezwiedne poddanie się groźbom lub nierozsądnym obietnicom i nadziejom polskiej rewolucyjnej partji, i którzy z zupełną z czystego serca pochodzącą skrucą, uciekają się do nieograniczonego miłosierdzia naszego NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA, gotowego zawsze przebaczać wszystkim żałującym.

Lecz przy tém proszę mieć na względzie, że ci, którzy się dopuścili jakiego szczególnego występku, nie mogą podlegać przebaczeniu; czynności ich powinny być rozpatrzone kolejaj w prawie wskazaną.

(Podpisał): Jenerał-piechoty MURAWJEW 2-gi.

St. Petersburg, 23 sierpnia.

Parnawski kupiec, hamburski mieszczanin, August Le, przedstawił St-petersburskiemu wojennemu jenerał-gubernatorowi następujące wierno-poddanne pismo na imię JEGO CESARSKIEJ MOŚCI od cudzoziemców, mieszkających w parnawskim powiecie:

„WASZA CESARSKA MOŚĆ!

„Do Ciebie, Najmilszyszy MONARCHO! my niżej podpisani cudzoziemcy, mieszkający w Parnawie i w parnawskim okręgu, osmielamy się udać, aby, z jednej strony wyrazić uczucie najgłębszej czci ku Osobie WASZEJ CESARSKIEJ MOŚCI, a z drugiej wypowiedzieć nasze oburzenie, z powodu umyślnego skażenia tujejszych okoliczności, które pozwalają sobie coraz bardziej niegodnym sposobem w cudzoziemskim gaceciarstwie, od samego początku powstania w polskich miejscowościach.

„Widząc własnemi oczyma, jak poddani WASZEJ CESARSKIEJ MOŚCI, należący do wszystkich narodowości, wszystkich wyznań, wszystkich stanów, są uszczęśliwiani najobszerniej, najliberalniejszymi reformami, we wszystkich kierunkach i w tak gwałtownie szybkim następstwie, jakiego jeszcze niema przykładowo w historii, i uważając równocześnie, z jaką uporczywą wytrwałością rozpowszechniają się bez ustanku podejrzania i potwarze przeciw rządowi rossyjskiemu, — my nie możemy dłużej zachowywać milczenia.

„Nie mając możności wejścia we wszystkie wykryte umyślnego skażenia faktów, my ograniczamy się przedstawieniem naszych stanowczych zarzutów przeciw ogólnemu usposobieniu cudzoziemskiego gaceciarstwa, jako fałszywego i obłudnego, a przeciwnie, wykładamy po krótko, jawnie i swobodnie nasz własny pogląd:

„Żywioły, które jak przedtém, tak i teraz, wywołały polskie powstanie, są także same jak i te, które doprowadziły naród do politycznego jego upadku: im zawsze był obcym prawdziwy patriotyzm i ciągle tylko dążyły pod jego zastorą do swych zdradzieckich celów.

„Masa narodu, nie zważając na starania tak zwanego rządu narodowego, zmusiła do powstania za pomocą najokropniejszego terroryzmu, — nie złączyła się z nim.

„Cel powstania nie jest ten, aby wskrzesić naród, uszczęśliwiony swobodnem instytucjami, lecz na tém tylko zależy, aby polską szlachcicę i duchowieństwu wrócić dawną wyuzdaną swawolę, która na zawsze byłaby zniszczoną przez szybkie reformy WASZEJ CESARSKIEJ MOŚCI, tak zważenne dla całego narodu i będące warunkiem rzeczywiście jego swobody.

„Tego, de facto istniejącego jądra powstania, trwającego w Polsce, nie może nie przyznać cudzoziemskie gaceciarstwo.

„Lecz ponieważ, nie zważając na to, korzystając z najnowszej przynoty: „z a s a d y n a r o d o w o s c i“, gaceciarstwo to okazuje ciągłą i często, z najbezsensowniejszym potwarzaniem przeciw tutejszemu rządowi, podlegając próby, to rzecz jasna, że w tém służy jako sprężyna nie spóliczucie dla rzeczywistego dobra, dla istotnie swobodnego wzrostu polskiego narodu, — gdyż w tym względzie żaden naród nie może mieć większych gwarancji nad te, jakie przedstawia zostawanie pod berłem WASZEJ CESARSKIEJ MOŚCI, — a wyszupokuje się tylko zgrępnym sposobem powstrzymać wielkie ciesarstwo w rozwoju najbawieniejszych reform, które cudzoziemskie państwo bez wpatnienia oceniają, lecz których zapewne boją się w obec przyszłej potęgi Rossji, przyczem dano Polsce, a raczej jej rewolucyjnym żywiołom, pewną bezpłatną rolę w historycznej tragedji.

„Taki jest nasz pogląd.

„Będąc mocno przekonani o miłości pokoju Waszej CESARSKIEJ MOŚCI, my jednakże, według naszego poglądu, wątpimy o zachowaniu pokoju.

„Daj Boże, abysmy się mylili. Lecz jeżeli ta chęć nie spełni się, i wojna, w najwzjętszym mierze nieluszną, będzie wywołaną przez cudzoziemskie państwo, to my, niżej podpisani cudzoziemcy, prosimy Waszą CESARSKĄ MOŚĆ przy odparciu cudz-ziemskiego wdania się w sprawy Two-

jego państwa, pozwolili nam być współubiegającymi się z Twoimi poddanymi w gotowości do ofiar.

„Jak o stopniu naszej najgłębszej czci, tak i o prawdziwości naszego swobodnego, najszerszego przekonania, zasadzającego się na bezstronnym poglądzie, my nie możemy dać bardziej prostej rękomi.

„Oby Bog ochraniał Waszą CESARSKĄ MOŚĆ i całe państwo.

„Z najgłębszą czcią zostajemy Waszej CESARSKIEJ, MOŚCI wiernie-przychylni.“

„Parnawa, 25-go lipca 1863 r.“

(Następują 82 podpisy anhalt-dessau-koeteńskich, angielskich, bremeńskich, wirtemberskich, hamburskich, hanowerskich, hessenkich, duńskich, lubekskich, meklenburg-strelickich, meklenburg - szweryńskich, pruskich, saksen-mejningeńskich, królewsko-saksońskich i szwedzkich najpoddanych). (Pocz. półn.)

O środkach przyspieszenia w gubernjach kijowskiej, podolskiej i wołyńskiej przerwania obowiązkowych stosunków między obywatelami i osiadłymi na ich ziemi czasowo-obowiązkowymi włóścianami, za pomocą wykupu przez tych ostatnich gruntów ich nadziafu z rozporządzenia rządu. 1863 roku, 2 sierpnia.

URAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Uznając za konieczne przyspieszyć w gubernjach kijowskiej, wołyńskiej i podolskiej, przerwanie obowiązujących stosunków między obywatelami i osiadłymi na ich ziemi czasowo - obowiązkowymi włóścianami, za pomocą wykupu przez tych ostatnich gruntów ich nadziafu, rozkazujemy: we wszystkich tych wiejskich gminach czasowo-obowiązkowych włóścian pomienionych trzech gubernij, które jeszcze nie skorzystały z wykupu gruntów, wywodząc ten wykup z rozporządzenia rządu, stosując się do Naszego aktu danego do rządzącego senatu 1-go marca 1863 roku dla północno-zachodnich gubernij, na następujących zasadach:

1) Wszelkie obowiązujące stosunki między obywatelami kijowskiej, podolskiej i wołyńskiej gubernij i osiadłymi na ich ziemi czasowo - obowiązkowymi włóścianami ustają od 1 września tego 1863 roku.

2) Od tegoż 1-go września 1863 roku czasowo-obowiązkowi włóścianie w pomienionych trzech gubernjach zaliczają się do oddziału włóścian-posiadaczy i od tegoż czasu, zamiast odbywania powinności roboczych lub pieniężnych na rzecz obywatela, obowiązani wnosić do skarbni wykupną opłatę za nabywane przez nich na własność grunta ich nadziafu.

3) Rozmiar wykupnych opłat oznacza się: a) w roboczych majątkach mniej o 20 k. na rublu od tego czynszu, jaki był naznaczony w nadawczych listach na wypadek przejścia włóścian z roboczej powinności na czynszową, na dobrowolne ich żądanie, i b) w majątkach, będących w czynszu, w takim rozmiarze, mniej o 20 k. na r. od wnoszonego przez włóścian czynszu według nadawczego listu, z wyjątkiem tych majątków, w których według nadawczego listu zostawiony był dawny mniejszy od miejscowej ustawy czynsz, a także tych, gdzie czynsz był zniżony przez samego obywatela w stosunku rozmiarowi, należącemu według przepisów miejscowej ustawy; we wszystkich tych majątkach wykupne opłaty oznaczają się na równi z opłatami przez włóścian czynszem, gdy ten ostatni o 20% jest niższym od postanowionego w miejscowej ustawie, a gdy czynszowa opłata jest wyższą od tego rozmiaru, tedy robi się odpowiednie mu ponizzenie.

4) Należna od włóścian na zasadzie 3-go artykułu tego aktu, wykupne opłaty wnoszą się przez nich prosto do kassy powiatowej na zasadzie przepisów, jakie powinny być ułożone przez ministrów finansów i spraw wewnętrznych, po wzajemnem z ich strony porozumieniu się i przedstawione na Nasze utwierdzenie ustanowionym porządkiem.

5) Wraz z wypełnieniem wyłożonych w artykułach 1-m, 2-m i 3-m niniejszego aktu, po poprzednim przewiadczeniu się o legalności listów nadawczych, te ostatnie zamieniają się na wykupne akta i oznacza się ostateczny rozmiar wykupnych opłat nie przewyższający ustanowionego w artykule 3-cim tego aktu, — porządkiem, który będzie oznaczony w ułożonych za porozumieniem się ministrów spraw wewnętrznych i finansów i przez Nas utwierdzonych w tym celu przepisach.

6) Przy zamianie nadawczych listów na wykupne akta, wykupna pożyczka oznacza się za pomocą kapitalizacji, z 6-ciu procentów, naznaczonych od włóścian według 3-go i 5-go artykułów tego aktu o wykupnych opłatach, bez odliczenia.

7) W miarę zamiany nadawczych listów na wykupne akta, obywatelom daje się prawo odbierania opłat z wykupnych summ, oznaczonych w wykupnym akcie, na zasadzie przepisów, które wraz z niniejszym będą wydane.

8) Wszelkie umowy między obywatelami i włóścianami, oraz wymagania ze strony samych tylko obywateli o wykupie przez włóścian gruntów w gubernjach kijowskiej, podolskiej i wołyńskiej, utwierdzone przez główną wykupną instytucję do dnia wydania niniejszego aktu, pozostają w swej mocy ze wszystkimi ich następstwami; również mają być wykonane i te zawarte umowy i objawione ze strony samych tylko obywateli żądania o wykupie gruntów, które do dnia wydania tego aktu utwierdzone zostały przez gubernjalne dla spraw włóścianskich komitety, jeżeli umowy te i żądania były uznane za legalne przy ostatecznem utwierdzeniu ich przez główną wykupną instytucję.

Rządzący senat nie omissza zrobić dla wykonania niniejszego stosowne rozporządzenia.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER“.

W Carskim-Siole 30 lipca 1863 r.

Dnia 24 lipca były wydane Najwyższe ukazy o przeniesieniu z wiedzy Cesarskiego Dworu: Cesarskiej publicznej biblioteki, do wiedzy ministerstwa narodowego oświecenia i Cesarskiego botanicznego ogrodu do wiedzy ministertwa dóbr państwa.

(Pocz. Pół.)

O pozwoleniu oficerom, zaliczonym do rezerwowej floty, zajmować miejsca w miejskim zarządzie. CESARZ JEGO MOŚCI, na najpoddannejsze prośzenie zarządzającego morskim ministerjum, dnia 22-go lipca Najwyższ rozkazał, zgodnie z postanowieniem rady admiralcji i ze zdaniem ministra spraw wewnętrznych, pozwolić oficerom morskim wydziału, zaliczonym do rezerwowej flo-

